

Nordaførr - Vårvisa

Halvdan Sivertsen

Alt det du vet om e vinter'n som tappa dæ tom
Og natta som vet den har vunne.
Du har TV'n og tankan dæ sjøl og et rom
Og liv som har levd og forsvunne.
Du vet det e været som hold dæ førr narr,
Men du kjenn ingen ansikta i januar
Og du lengta mot lyset fra mørket om morran.
Og fra frosten som frys fast i såran

Joda du vet du har venna at du har det bra,
Men tengan e tøygre å bær på.
Du e ensom og hjelpelaust nordaførr da,
Det e langt inn te hjerta med klær på.
Du kunn ha gådd ut men korhen sku du gå,
Så håpa du heller at nå'n banka på
Jo det vet å bit fra sæ det landet vi lev i,
Han e lang vinter'n men ikke evig

Førr nu e det vår her i byen og gatan e bar
Det spire og gror i landet.
Og det gjør oss takknemlig førr det som vi har
Og vi trur på oss sjøl litegranne.
Det hende vi tell og med føle oss fri,
Vi vet vi e hjemme og her ska vi bli
Vi e sterk og kan ta ka som helst når det kommer,
Vi har sola og snart e det sommer